

24-25 серпня родини військовослужбовців Міжнародного центру миротворчості та безпеки побували в мальовничих місцях українських Карпат. Поїздку очолив військовий священник (капелан) Святослав Юрків.

Основним місцем паломництва став Хресто-Воздвиженський Манявський скит. Монастир, завдяки своєму уставу та розташуванню, відомий як Український Афон. У День Незалежності України учасники поїздки мали змогу помолитись за себе та своїх рідних, за нашу Батьківщину і її краще та мирне майбутнє, за воїнів, що боронять нашу землю від ворогів. Насельник монастиря ієромонах Онуфрій провів цікаву екскурсію, в якій розповів історію обителі, познайомив із святинями, що тут знаходяться, торкнувся сучасного стану чернечого життя карпатської України.

Поблизу монастиря, піднімаючись крутою стежкою вгору, «військові» туристи мали нагоду доторкнутись до Блаженного каменю, де проживали перші ченці багато століть тому, а так зробити ковток цілющої води, що дивним і незрозумілим чином просочується з цієї величезної скали.

Оригінальним місцем зупинки стала президентська резиденція Синьогора. Підростаюче покоління уважно слухало екскурсовода, який розповідав про президентів, що тут бувають, високих гостей, а серед мисливських угідь роздивлялись і шукали поміж дерев маленьких кабанів та інших тварин.

Слід сказати, що разом з сім'ями військовослужбовців у поїздці взяли участь декілька американців, які нещодавно прибули в Україну на Яворівський полігон. Вони розглядали карпатську красу і, напевно, закохувались в гори, які не можуть не полонити людський погляд. Американці не пасли задніх під час проведення дитячих ігор, повторяли українські слова, вчили дітей краще говорити англійською.

Наступного дня з новими силами усі без виключення рушили непростою дорогою до Манявського водоспаду. Учасники походу декілька разів переходили гірську річку, милувались неймовірно красивими краєвидами, а коли підійшли до величезних кам'янистих стін, побачили здалеку кінцеву мету походу – з висоти близько 20-ти метрів гірська річка обривається і щосили летить донизу. Шум води перебиває людські розмови і манить підійти ближче. Відважніші ставали під струм холодної джерельної води і швидко відходили назад.

Дорогою додому потомлені туристи вели розмову про те, куди б ще поїхати, питали капелана, чи будуть такі поїздки регулярними. Це значить, що подорож удалась!

Прес-служба єпархії

{joomplucat:422 limit=12|columns=3}